

kommuner, Amtskommuner og Grundejere, som hver for sig skal bære de Byrder, som man med Rimelighed kan forlange af dem. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Trafikminister, om han vil udtale sig om, hvad han tænker at gøre i denne Sag, om man fra Statens Side kan vente Initiativ i dette Spørgsmaal.

De Ting, jeg her har omtalt, har ogsaa den Side, at de yder Mulighed for Iværksættelse af større Arbejder, og det er et Spørgsmaal, der, saaledes som Forholdene ligger, og som de sandsynligvis kommer til at ligge i den nærmest kommende Tid, i høj Grad har Interesse: om der er at øjne Arbejder, der kan iværksættes, for at man kan aflaste den store Arbejdsløshed. Det vilde være rimeligt, om man tog under Overvejelse at iværksætte saadanne Arbejder som de omtalte i Tider, hvor Arbejdsløsheden er stor, og vi har jo ogsaa den Arbejdsløshedslov, som blev gennemført i Fjor, hvori der er indført denne Løfteparagraf, kan man sige, om den saakaldte Krisefond, hvori det bestemtes, at de Millioner, som blev stillet til Raadighed for denne Krisefond, ikke alene skulde benyttes til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse, men ogsaa kunde benyttes til Hjælp til Iværksættelse af Arbejder. Og jeg vilde mene, at det Forhold, jeg her har talt om, i høj Grad egnede sig til at være Genstand for Ministeriets Overvejelser paa dette Omraade.

Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om der, som man af og til læser i Bladene, er Udsigt til, at der bliver forelagt en Færdselslov. Vi har ved den Udvikling, Automobilfærdselen har taget, i høj Grad Trang til en Færdselslov. Det er ikke nok med de højst forskelligartede Politivedtægter, som findes rundt omkring, der trænges til en vis Ensartethed, og det faar vi ikke, saa længe som mange af Færdselsforholdene er afhængige af forskellige Politimestre og forskellige Politivedtægter. I Køge f. Eks. er Byraadet og Politimesteren meget uenige om Færdselsforholdene ved en meget farlig Passage. De forhandler om det, og Politimesteren skriver lange Artikler i Aviserne, og imidlertid sker der den ene Ulykke efter den anden. Forleden blev en Mand dræbt dér, og saadan skal det formodentlig blive ved at gaa, at man bliver ved at tale om

Forholdene, medens der sker den ene Ulykke efter den anden. Det vilde i nogen Grad kunne virke fremmende paa disse Forhold, hvis vi kunde faa en Færdselslov, hvori — det var vi ogsaa inde paa under Behandlingen af Automobilloven — adskilligt af det, der var talt om, og nogle af de Bestemmelser, som kom ind under Automobilloven, i Virkeligheden hører hjemme.

Til Slut vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke er muligt for ham at ændre det Forhold, som er blevet indført ved Statens Fængsler, at Fængselsbetjentenes Tjenestetid er blevet forlænget fra 8 til 9 Timer. Jeg ved godt, at denne Forlængelse af Fængselsbetjentenes Tjenestetid fandt Sted ifølge et Forslag fra Sparekommissionen; det var et Flertalsforslag; idet et Mindretal, nemlig de Herrer Friis-Skotte og Charles Petersen, var imod det. Men som sagt, Sparekommissionens Forslag gik ud paa en Forøgelse af Fængselsbetjentenes Arbejdstid. Man gik nemlig ud fra, at denne Vagttjeneste var det samme, som man ellers forstaar ved Vagttjeneste. Men det er den ikke, Fængselsbetjentene har f. Eks. ved Vridsløse, hvor jeg har faaet Forholdene fremstillet af meget troværdige Folk, et ret enerverende og brydsomt Arbejde og desuden en hel Del Natarbejde, saaledes at det var meget forsvarligt, at deres Tjenestetid kun var paa 8 Timer. Jeg skal meget henstille til den højtærede Justitsminister at undersøge, om det ikke er muligt, at Fængselsbetjentene kan nøjes med den 8 Timers Vagt, de havde i nogen Tid; en Ordning, som var i høj Grad tilfredsstillende for alle Parter.

Sporon-Fiedler: Ved denne Finanslovdebat skal jeg udtale mig forholdsvis kort, idet jeg er ganske enig med mit Partis Ordfører (Pürschel) i, at Finanslovdebatten i de senere Aar har lagt Beslag paa alt for megen Tid. De forskellige Partiers Retningslinie antydes jo af de respektive Ordførere, og Omtalen af de lokale Spørgsmaal ligesom ogsaa Spørgsmaal af almindelig Natur, som første Behandling af Finanslovsforslaget alene giver Lejlighed for de enkelte Medlemmer til at fremdrage, maa kunne sammentrækkes noget.

Spørgsmaalet om Bevarelsen eller Afkaffelsen af de store Bogstaver har været